

θρωπον ὀδηγόν του. Οὗτος δὲ τὴν ἐσφιγξε φιλικῶς καὶ εἶπε· Καλὴν ἐντάμωσιν!

Τὴν ὥραν ἐκείνην διήλθε κατὰ τύχην ὁ ἐργάτης ὁ εἰσαγαγὼν τὸν Δαίμονα εἰς τὸ χαμηλὸν δωμάτιον. Μεγάλῃ ἀγανάκτησις κατέλαβε αὐτόν!

— Μὰ τὸν Θεόν! φίλε μου, εἶπεν ὀργίλως, ἀπέλεσας τὸν νοῦν καὶ συνδιαλέγεσαι φιλικῶς μετὰ τοιοῦτου ὄντος;

— Ἄπαντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι φίλοι μου! ποσάκις σοὶ τῷ εἶπον.

— Τοῦτο λέγεις μόνον; ἐγὼ ὅμως σοὶ ἀναγγέλλω ὅτι δὲν θέλω νὰ ἔχω σχέσεις μετὰ τῶν ἀχρείων ἀνθρώπων.

— Εἶσαι ἐλεύθερος, φίλε μου! εἴν δὲν αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτόν σου ἀρκούντως δυνατὸν ἵνα ἀνθέξῃς εἰς τὰ κακὰ παραδείγματα, ἔχεις δίκαιον.

— Τί λέγεις! ἐφώναξεν ὁ ἐργάτης ὀργισμένος. Ἀρά γε νομίζεις ὅτι φοβοῦμαι μὴ γείνω κλέπτης μετὰ τῶν κλεπτῶν; δὲν ἔχω σχέσεις μὲ τοὺς κακούργους, διότι τοὺς καταφρονῶ καὶ εἶμαι ἀνώτερος αὐτῶν.

— Ἄλλ' ἢ ἀνθρωπίνῃ ἀδελφότητι; ἀπήντησεν ὁ Δαίμων προσβλέπων λυπηρῶς πρὸς αὐτόν.

— Μὴ δοκιμάζῃς νὰ μὲ περιπλέξῃς, παρακαλῶ. Ἐκαστος ἔχει τὴν τάξιν του, καὶ ἂν ἔχῃς ὄρεξιν νὰ συνδιατρίβῃς μετ' ἐκείνου τοῦ ἀθλίου, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσῃς! ἡμεῖς θέλομεν σὲ ἐγκαταλείψῃ. Ἐὰν προτιμᾷς ἐκείνον πρὸς ἡμᾶς, εἶπέ το.

— Σὰς προτιμῶ ἐκείνου, ἀλλὰ δὲν εἶς προτιμῶ πρὸς τὸ δίκαιον! Ποτὲ δὲν θέλω ἀναδεχθῆν νὰ ἀπομακρύνω τὸν δαίμονα ἀνθρώπον ἵνα εὐχαριστήσω ἄλλον.

— Εὐρὲ λοιπὸν τρόπον νὰ μὴ φανῇς πλέον εἰς ἡμᾶς. Καὶ ταῦτα λέγων, ἀνεχώρησεν ὀρμητικῶς ὡς ἂν ἐφοβεῖτο μὴ μολυνθῆ πλησίον ἀνθρώπου φιλικῶς διατεθειμένου πρὸς τοὺς κακοήθεις.

Ὁμοιος πρὸς τοὺς ἄλλους εἶναι καὶ οὗτος, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Δαίμων βαθέως ἀναστεναζών, διότι εἶχε δώσει τὴν καρδίαν του εἰς τοὺς εἰλικρινεῖς καὶ τιμίους ἐκείνους ἀνθρώπους, τοὺς ἀφελῆ ψυχὴν ἔχοντας, οἵτινες ἤθελον πράξῃ ὅσα ἔλεγον εἴν ἡδύναντο νὰ τὰ ἐνοήσωσιν.

VI

Ἀνὰ πᾶσαν λοιπὸν τὴν πόλιν μόνον μετὰ τοῦ ἐπαίτου ἡδύνατο ὁ Δαίμων νὰ συνομιλῇ. Ἀλλ' ὅμως δὲν ἀπληρίζετο εἰσέτι. Ἐὰν κατορθώσω νὰ ὠφελήσω τοῦλάχιστον τοῦτον τὸν δυστυχῆ, ἔλεγε, τὸ ταξείδιόν μου δὲν θέλει ἀποβῆ ὄλως μάταιον.

Ἀλλὰ ταχέως παρετήρησεν ὁ ἐπαίτης ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐστρεφεν ἐπίτηδες τὴν κεφαλὴν ὁσάκις διήρχετο ὁ φίλος του, καὶ ὅτι ἐχθρικά βλέμματα παρεκλούθουν αὐτὸν πανταχοῦ. Ἡ φιλοτιμία του προσεβλήθη.

— Σ' ἐνόησα, πονηρὲ, εἶπεν ἡμέραν τινὰ πρὸς τὸν Δαίμονα, ἔρχεσαι μετ' ἐμοῦ διότι οὐδεὶς ἄλλος σὲ δέχεται! Ἐὰν νομίζῃς ὅτι τιμῶμαι διὰ τοῦτου, ἀπατάσαι.

Εἶπε, καὶ ἐστρεψε καὶ οὗτος ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τὰ νῶτα.

Καὶ ὁ δυστυχῆς Δαίμων, τί ἀπέγεινεν;

Ὁ Δαίμων; ἀνέβη ἐκ νέου εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἐλ. Ν. Μ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΛΛ. ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

—

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς Σύλλογος βλέπων ὅτι τὸ μὲν ἕνεκα τῆς μεγάλης εὐρύτητος τῶν θεμάτων, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως κατὰ τὰς ἡμετέρας χώρας δημοσίων βιβλιοθηκῶν καὶ ἄλλων ἀπαιτουμένων βοηθητικῶν μέσων, τὰ ὑπ' αὐτοῦ προταθέντα διαγωνίσματα ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἀβράβευτα, ἀπεφάσισε, τῇ συναινέσει καὶ τῶν ἀγωνοθετῶν, νὰ καταστήτῃ τὸ περιεχόμενον τῶν θεμάτων ἀπλούστερον, εὐσυνοπτότερον, καὶ δὴ καὶ πρωσιτότερον τοῖς ἀγωνισθησομένοις. Ἀποχωρήσας λοιπὸν ἐκ τῶν ἄλλων τὰ ὡς αὐτοτελῆ καὶ ζῶντα μνημεῖα ἀπῆρτισεν ἐξ αὐτῶν τὰ διαγωνίσματα, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ παραλειφθέντα, καὶ συναποτελέσῃ ἄλλα πρὸς τελείαν συμπλήρωσιν τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ.

Τὰ διαγωνίσματα μέλλουσι κατὰ τὴν ἐξῆς νὰ ὑποβληθῶσι τάξιν.

1872.

Α'. ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΝ ⁽¹⁾ διαγώνισμα, βραβευθησόμενον τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ Ἀπριλίου τοῦ 1872.

Θέμα: ΠΗΕΙΡΩΤΙΚΑ.

Βραβεῖον· ἑβδομηκοντα πέντε λίραι ὀθωμανικαί.

Β'. ΕΥΓΕΝΙΕΙΟΝ ⁽²⁾ διαγώνισμα, βραβευθησόμενον τῇ αὐτῇ κυριακῇ τοῦ 1872.

Θέμα: ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ.

Βραβεῖον· ἑβδομηκοντα πέντε λίραι ὀθωμανικαί.

1873.

ΕΥΓΕΝΙΕΙΟΝ διαγώνισμα, βραβευθησόμενον τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ Ἀπριλίου τοῦ 1873.

Θέμα: ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ. Βραβεῖον· ἑβδομηκοντα πέντε λίραι ὀθωμανικαί.

¹⁾ Ἀγωνοθέτης τοῦ διαγωνίσματος τούτου ἐστὶν ἡ Δ. Ε. ὁ Κρηστάκη ἐπέντης Ζωγράφος.

²⁾ Ἀγωνοθέτης τούτου καὶ τῶν δύο ἐπομένων ἐστὶν ὁ πανσολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης Εὐγένιος ὁ Ξηροποταμυγός.

1874.

ΕΥΓΕΝΕΙΟΝ διαγώνισμα, βραβευθησόμενον τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ Ἀπριλίου τοῦ 1874.

Θέμα: ΘΡΑΚΙΚΑ.

Βραβεῖον ἑβδομήκοντα πέντε λίραι ὀθωμανικαί.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ.

Α'. Δημοτικὰ ἄσματα.

Συλλογὴ τῶν ἐγχωρίων δημοτικῶν ἁσμάτων παντὸς εἴδους καὶ τῶν διστίχων μετὰ συντόμου εἰσαγωγῆς πρὸ ἐνὸς ἐκάστου, δηλούσης τὴν πόλιν ἢ κώμην ἐξ ἧς ἐλήφθη, τὰ ἐν αὐτῷ τυχόν πρόσωπα καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνδεόμενα ἱστορικὰ συμβάντα κλπ.

Β'. Παροιμιαί.

Συλλογὴ τῶν ἐγχωρίων παροιμιῶν, μετὰ συντόμου ἐρμηνείας καὶ ἀντιπαραθέσεως πρὸς τὰς ἀντιστοιχοῦσας ἀρχαίας.

Γ'. Παραμύθια.

Συλλογὴ τῶν ἐγχωρίων παραμυθίων, μετὰ συγκρίσεως πρὸς ἀρχαίους μύθους ἢ πρὸς ἀντιστοιχοῦσας παραδόσεις.

Δ'. Γλωσσικά.

Συλλογὴ τῶν ἐγχωρίων λέξεων καὶ φράσεων καὶ ἐρμηνεία αὐτῶν, μετὰ συντόμου προεισαγωγῆς περὶ τῶν περιπετειῶν καὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐπιτοπίων ἐλληνικῶν διαλέκτων καὶ τῆς γραμματικῆς αὐτῶν.

Ε'. Ἦθη καὶ ἔθιμα.

Περιγραφή τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων περὶ τὸν γάμον, τὴν γέννησιν, τὰ παίγνια, τὰς ἐορτάς, χοροὺς καὶ πανηγύρεις, τὴν θανήν, τὰς κοινὰς δοξασίας καὶ παραδόσεις, καὶ σύγκρισις αὐτῶν πρὸς τὰ ἀρχαία.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

Α'. Ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἁσμάτων, παροιμιῶν, παραμυθίων, λέξεων καὶ φράσεων παραληπτέα μάλιστα τὰ ἀνέκδοτα· ἐκ δὲ τῶν ἐκδεδομένων πρέπει νὰ συμπληρῶνται τὰ ἐλλ.πῶς ἔχοντα καὶ τὰ κατὰ τὴν γλῶσσαν παραμορφωμένα· διότι πρῶτιστον τῶν τοιούτων συλλογῶν προτέρημα ἔστιν ἡ ἀπαραμείωτος τήρησις τῆς ἐγχωρίου γλώσσης καὶ προφορᾶς.

Β'. Οἷκοθεν ἐννοεῖται ὅτι, ἐν μὲν τοῖς Ἡπειρωτικοῖς πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται μόνον τὰ ἐγχώρια ἄσματα, αἱ παροιμιαί, τὰ παραμύθια, αἱ λέξεις καὶ φράσεις τῆς Ἡπείρου, ἐν δὲ τοῖς Θεσσαλικοῖς τὰ τῆς Θεσσαλίας καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Γ'. Οἱ γράφοντες ὅταν ἀρύωνται τι ἐκ συγγραμμάτων ἢ περιοδικῶν οφείλουσι νὰ παραπέμπωσιν ἀκριβῶς εἰς τὰς πηγὰς.

Δ'. Αἱ πραγματεῖαι, εὐαναγνώστως γεγραμμέναι, δεόν νὰ ἀποστέλλωνται ἐνσφράγισται τῷ γενικῷ

γραμματεῖ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου μέχρι τῆς πρώτης Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους, ἧτοι τρεῖς μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς εἰς βράβειον ὡς ἀνωθι ὠρισμένης προθεσμίας.

Ε'. Ἐκάστη τῶν πραγματειῶν πρέπει νὰ φέρῃ ἐπὶ κεφαλίδος ῥητὸν, γεγραμμένον καὶ ἐπὶ ἐπισυνημμένου δελτίου ἐνσφραγίστου, φέροντος ἐσωθεν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως.

Σ'. Ἐπιτροπὴ, ὀριζομένη παρὰ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, κρίνει τὰ ἀποστέλλόμενα πονήματα κοινοποιῶσα τὴν περὶ ἐνὸς ἐκάστου κρίσιν αὐτῆς δι' ἐκθέσεως ἀναγινωσκομένης κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ Συλλόγου ἑορτῆν, ἧτοι τὴν τελευταίαν Κυριακὴν Ἀπριλίου, ὅτε βραβεύεται τὸ ἀριστεῖον πόνημα.

Ζ'. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται κατατιθέμενα ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Συλλόγου, ὅπῃθεν ὁ γράψας δύναται νὰ λάβῃ ἀντίγραφον.

Ἐν Κωνσταντοπόλει, τῇ 20 Νοεμβρίου 1870.

Ὁ Πρόεδρος

Μέγας Λογοθέτης Σ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ.

ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΙΟΝ (1) ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Ἀπονεμηθησόμενον τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ Ἀπριλίου 1874.

Πρὸς διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας
εἰς τὸ γυναικεῖον φύλλον
κατὰ τὴν Ἀνατολήν.

Α'. Τὸ διαγώνισμα τοῦτο σύγκειται ἐκ τεσσάρων βραβείων ἀνὰ 25 λίρας ὀθωμανικᾶς ἐκάστου, χορηγούμενας εἰς τέσσαρα ἀρτισύστατα παρθεναγωγεία, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο ἐν τῇ ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, τὰ δ' ἕτερα δύο ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ.

Β'. Τὰ ἐπιθυμοῦντα ἐκ τῶν παρθεναγωγείων νὰ τύχωσι τῆς ἐπιβραβεύσεως ταύτης οφείλουσι νὰ ποιήσωσι πρὸς τὸν Σύλλογον αἴτησιν περιλαμβάνουσαν τοὺς ἀποχρῶντας λόγους καὶ ἐπισκευρωμένην ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἢ τῆς ἐπιτοπίου δημογεροντίας.

Γ'. Ἡ αἴτησις δεόν νὰ σταλῇ πρὸς τὸν γενικὸν γραμματεῖα τοῦ Συλλόγου μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου 1874.

Δ'. Ὁ Σύλλογος ἀνατίθει τὴν ἐπὶ τούτῳ κρίσιν εἰς ἐπιτροπὴν, ἧτις λαμβάνουσα τὰς αἰτήσεις καὶ τὰς

(1) Ὁ φιλόκαλος καὶ φιλόμουσος κ. Μενέλαος Νεγρεπόντης εἶχε θέσει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου ἑκατὸν λίρας ὀθωμανικᾶς, ὧν ἡ ἀπογομῆ διὰ πολλοὺς λόγους εἶχεν ἀναβληθῆν μέχρι τοῦδε.